

Sygn. I C 2190/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy we Włocławku Wydział I Cywilny

Przewodniczący : SSR Monika Drzewiecka

Protokolant : st. sekr. sądowy Wioletta Rosołowska

po rozpoznaniu w dniu 22 listopada 2016 r. na rozprawie

sprawy z powództwa : T. P.

przeciwko : P. G.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego P. G. na rzecz powoda T. P. kwotę 3.500 zł (trzy tysiące pięćset złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 01 września 2015r. do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanego P. G. na rzecz powoda T. P. kwotę 100 zł (sto złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód T. P. wniósł o odstąpienie od umowy zawartej z pozwanym P. G. oraz o zasądzenie od pozwanego P. G. kwoty 3.500 zł, ponadto domagał się od pozwanego zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wskazał, iż w dniu 22 grudnia 2014r. nabył od pozwanego samochód ciężarowy marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) 13 za kwotę 3.500 zł. Sprzedający oświadczył, że opisany w umowie pojazd jest wolny od wad prawnych i obciążeń na rzecz osób trzecich oraz nie jest przedmiotem żadnego postępowania bądź zabezpieczenia. Po zakupie samochodu powód udał się do Wydziału Komunikacji celem zarejestrowania w/w pojazdu, gdzie uzyskał informację, że nie może zarejestrować samochodu bowiem samochód objęty jest egzekucją komorniczą na rzecz osoby trzeciej – P. Z., który był poprzednim właścicielem samochodu. W chwili sprzedaży samochodu przez P. G., dowód rejestracyjny widniał na nazwisko P. Z., przeciwko któremu toczy się postępowanie egzekucyjne. W dniu 12 sierpnia 2015r. powód wysłał do pozwanego listem poleconym oświadczenie o odstąpieniu od umowy kupna samochodu, żądając zwrotu pieniędzy w terminie 14 dni. Pozwany nie odpowiedział na oświadczenie.

Na rozprawie w dniu 04 października 2016r. powód sprecyzował żądanie pozwu, oświadczając, iż cofa powództwo w części dotyczącej odstąpienia od umowy; na rozprawie w dniu 22 listopada 2016r. powód oświadczył, że wnosi o zasądzenie od pozwanego kwoty 3.500 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Pozwany ustosunkowując się do żądań powoda wniósł o oddalenie powództwa w całości, podniósł, że auto kupił od firmy i odsprzedał w takim samym stanie, a fakt zadłużenia komorniczego dotarł do niego dopiero od powoda. Pierwsza osoba która sprzedawała auto, utaiła to. Po tym, jak dowiedział się o wadzie, nic w tym kierunku nie zrobił. Pozwany podkreślił, że zawierając z powodem umowę sprzedaży przedmiotowego pojazdu działał w dobrej wierze, nie wiedział o tym, że samochód ma wadę.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 grudnia 2014 r. pomiędzy pozwanym P. G. (sprzedający) a powodem T. P. (kupującym) została zawarta umowa sprzedaży pojazdu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) 13, nr nadwozia (VIN) (...), rok produkcji 2001r. Cena samochodu została ustalona na kwotę 3,500 zł. Paragraf 1 umowy sprzedaży zawiera oświadczenie sprzedającego, iż pojazd będący przedmiotem sprzedaży stanowi jego własność, jest wolny od jakichkolwiek wad prawnych i obciążeń na rzecz osób trzecich oraz nie jest przedmiotem żadnego postępowania bądź zabezpieczenia.

/ **dowód:** umowa sprzedaży z dnia 22.12.2014r. – k. 5-6; zeznania powoda T. P. – k. 43v-44 (41-41v, 43); zeznania pozwanego P. G. – k. 44 (43-43v)/

Wyżej wskazany pojazd został nabyty przez pozwanego P. G. w dniu 27 listopada 2013r. od P. W.. P. W. nabył w dniu 13 grudnia 2012r. przedmiotowy samochód od K. - (...) K. K. (2), który to nabył auto w dniu 10 listopada 2012r. od A. R.. A. R. nabył auto w dniu 25 sierpnia 2012r. od P.H.U. (...), który nabył auto w dniu 01 lipca 2011r. od (...) P. Z.. Żadna z osób, które były właścicielami auta po P. Z. nie przerejestrowała auta na własne nazwisko.

/ **dowód** : dowód rejestracyjny – k. 9-10; umowy sprzedaży – k. 11, 12, 13, 14, 15; akta sprawy (...) W. – RSD 553/15 i znajdujące się tam dokumenty/

W dniu 17 lutego 2015r. powód T. P. udał się do Wydziału Komunikacji Urzędu Miasta we W. celem przerejestrowania pojazdu. Od pracownika Wydziału Komunikacji dowiedział się, że nie może na siebie zarejestrować samochodu, ponieważ jest on zajęty przez Komornika Sądowego, powód o tym wcześniej nie wiedział. Pozwany P. G. nie powiadomił powoda o takim obciążeniu samochodu.

W dniu 18 lutego 2015r. powód skontaktował się z pozwanym i poinformował go o tym, że samochód jest zajęty przez Komornika Sądowego i wezwał pozwanego do zwrotu ceny nabycia. Pozwany nie wyraził zgody na zwrot pieniędzy.

W dniu 20 lutego 2015r. powód złożył zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa oszustwa na jego szkodę. Na etapie prowadzonego dochodzenia ustalono, że Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy –Woli w Warszawie R. W. skierował egzekucję do pojazdów należących do dłużnika P. Z. a dot. m.in. samochodu F. (...) o nr rej. (...), o nr. VIN (...), który nie mógł być darowany, ani sprzedany bez zgody Sądu lub Komornika.

Postanowieniem z dnia 26 czerwca 2015r. umorzono dochodzenie w sprawie oszustwa w dniu 22.12.2014r. we W. z powodu braku znamion czynu zabronionego. Postanowieniem z dnia 08 września 2015r. Sąd Rejonowy we Włocławku nie uwzględnił zażalenia pokrzywdzonego i zaskarżone postanowienie utrzymał w mocy.

/ **dowód:** wniosek Komornika Sądowego do Wydziału Ewidencji (...) k. 28 akt sprawy RSD 553/15 (...) W.; postanowienie o umorzeniu dochodzenia – k. 30 akt sprawy RSD 553/15 K. W.; postanowienie Sądu Rejonowego we Włocławku – k. 36 akt sprawy RSD 553/15 K. W.; protokół przesłuchania T. P. – akta sprawy K. W., RSD 553/15 – k. 3-4v; protokół przesłuchania P. G. – akta sprawy K. W., RSD 553/15 – k. 11v-12; zeznania powoda T. P. – k. 43v-44 (41-41v, 43); zeznania pozwanego P. G. – k. 44 (43-43v)/

Powód po nieuwzględnieniu jego zażalenia przez Sąd Rejonowy we Włocławku na postanowienie o umorzeniu dochodzenia sporządził oświadczenie o odstąpieniu od umowy kupna - sprzedaży samochodu marki F. (...) o nr. rej. (...) wraz z żądaniem zwrotu gotówki, które to oświadczenie wysłał do pozwanego P. G.. Pozwany P. G. otrzymał to oświadczenie.

/ **dowód** : oświadczenie o odstąpieniu od umowy wraz z potwierdzeniem nadania – k. 18-20; zeznania powoda T. P. – k. 43v-44 (41-41v, 43); zeznania pozwanego P. G. – k. 44 (43-43v)/

Pozwany P. G. oświadczył, że sprzedając powodowi przedmiotowy samochód działał w dobrej wierze i nie wiedział nic o zajęciu komorniczym tegoż pojazdu. Jednocześnie wskazał od kogo kupił przedmiotowy pojazd.

/ **dowód:** protokół przesłuchania P. G. – akta sprawy K. W., RSD 553/15 – k. 11v-12; zeznania pozwanego P. G. – k. 44 (43-43v)/

Sąd zważył, co następuje:

Żądanie powoda zasługuje na uwzględnienie w całości.

W przedmiotowej sprawie kwestią bezsporną była wysokość roszczenia żadanego przez powoda. Poza sporem w zasadzie pozostawały również okoliczności faktyczne sprawy. Spór dotyczył kwestii prawnych związanych z odpowiedzialnością pozwanego z tytułu rękojmi za wady pojazdu sprzedanego powodowi, a w szczególności charakteru wady, a także złożenia przez kupującego oświadczenia o odstąpieniu od umowy sprzedaży.

Na wstępie wskazać należy, że dokonując ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie Sąd miał przede wszystkim na uwadze dokumenty zaproponowane przez powoda, a także dokumentację zgromadzoną w postępowaniu przygotowawczym nadzorowanym przez Prokuraturę Rejonową we Włocławku oraz przesłuchanie powoda i pozwanego albowiem dowody te były spójne, korelowały ze sobą wzajemnie i brak było jakichkolwiek podstaw, by odmówić im przymiotu wiarygodności.

Stosownie do treści art. 535 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Zgodnie z treścią art. 556 k.c. sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę zmniejszającą jej wartość lub użyteczność ze względu na cel w umowie oznaczony albo wynikający z okoliczności lub z przeznaczenia rzeczy, jeżeli rzecz nie ma właściwości, o których istnieniu zapewnił kupującego, albo jeżeli rzecz została kupującemu wydana w stanie niepełnym (rękojmią za wady fizyczne). Sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana stanowi własność osoby trzeciej albo jeżeli jest obciążona prawem osoby trzeciej; w razie sprzedaży praw sprzedawca jest odpowiedzialny także za istnienie praw (rękojmią za wady prawne).

Powód wykazał, iż zakupiony od pozwanego pojazd marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) 13 jest zajęty przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy-Woli w Warszawie R. W., a zatem jest obciążony wadą prawną.

W oparciu o materiał dowodowy zgromadzony w sprawie ustalono, iż wyżej wskazany samochód został zajęty przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy-Woli w Warszawie R. W., jako należący do dłużnika P. Z.. Komornik Sądowy poinformował o tym Wydział Ewidencji (...) przy Starostwie Powiatowym w P. wnioskiem z dnia 28 maja 2013r. o dokonaniu wpisu w rejestrze pojazdu, iż „pojazd nie może być darowany, ani sprzedany bez zgody Sądu lub Komornika”. Wniosek został złożony przez Komornika wtedy, gdy właścicielem pojazdu był pozwany P. G..

W razie ujawnienia się wady przedmiotu sprzedanego, sprzedawca staje się odpowiedzialny wobec kupującego za istnienie wady. W literaturze prezentowany jest pogląd, iż ustawowa odpowiedzialność sprzedawcy z tytułu rękojmi za wady sprzedanej rzeczy ma charakter absolutny tzn. sprzedawca nie może się z niej zwolnić, obciąża go ona niezależnie od tego, czy to on spowodował wadliwość rzeczy, czy ponosi w tym zakresie jakąkolwiek winę, a nawet czy w ogóle wiedział lub mógł wiedzieć o tym, że sprzedawana rzecz jest wadliwa. Brak wiedzy, choćby nawet elementarnej, czy nawet podejrzeń w żaden sposób nie wpływają na wyłączenie odpowiedzialności czy nawet jej ograniczenie (por. komentarz do art. 556 k.p.c., LEX).

W tym stanie rzeczy zarzut pozwanego, iż przy zawieraniu umowy sprzedaży działał w dobrej wierze nie mógł odnieść zamierzonego skutku. Jednocześnie należy podkreślić, iż sprzedawca jest zwolniony od odpowiedzialności z tytułu rękojmi, jeżeli kupujący wiedział o wadzie w chwili zawarcia umowy (art. 557 § 1 k.c.). Stosownie do treści art. 560 § 1 – 2 k.c. jeżeli rzecz sprzedana ma wady, kupujący może od umowy odstąpić albo żądać obniżenia ceny. Jednakże kupujący nie może od umowy odstąpić, jeżeli sprzedawca niezwłocznie wymieni rzecz wadliwą na rzecz wolną od wad albo niezwłocznie wady usunie. Ograniczenie to nie ma zastosowania, jeżeli rzecz była już wymieniona przez sprzedawcę lub naprawiana, chyba że wady są nieistotne. Jeżeli kupujący odstępuje od umowy z powodu wady rzeczy

sprzedanej, strony powinny sobie nawzajem zwrócić otrzymane świadczenia według przepisów o odstąpieniu od umowy wzajemnej.

Uprawnienie do odstąpienia od umowy to prawo kupującego do jednostronnego doprowadzenia mocą tylko swojego oświadczenia woli do ustania umowy sprzedaży. W konsekwencji uważa się je za złożone z chwilą, w której doszło do adresata w taki sposób, że mógł zapoznać się z jego treścią (art. 61 k.c.). Z uwagi na fakt, iż ustawodawca nie przewiduje dla tego oświadczenia szczególnej formy, może ono być złożone w każdej przewidzianej przez prawo formie, również w sposób dorozumiany (art. 60 k.c.). Złożenie

oświadczenie niweczy skutki zawarcia umowy i oznacza powrót do stanu jaki istniał przed jej zawarciem. Odstąpienie od umowy wymaga zatem złożenia oświadczenia woli, do którego ma zastosowanie art. 60 k.c., stanowiący, że z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, wola osoby dokonującej czynności prawnej może być wyrażona przez każde zachowanie się tej osoby, które ujawnia jej wolę w sposób dostateczny. Reguły wykładni oświadczeń woli mogą być stosowane nie tylko do ustalenia treści złożonych oświadczeń, lecz także do stwierdzenia czy dane zachowanie stanowią oświadczenie woli (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 maja 2009r., sygn. akt I CSK 401/08, LEX nr 515726). Oświadczenie woli może być wyrażone w każdy, obiektywnie zrozumiały sposób, a więc wyraźnie albo dorozumianie przez jakiegokolwiek zachowanie się, które w okolicznościach towarzyszących wyraża w sposób dostatecznie zrozumiały wolę wywołania określonych skutków prawnych. W ocenie Sądu materiał dowodowy zgromadzony w sprawie pozwala na przyjęcie, iż powód złożył skuteczne oświadczenie o odstąpieniu od umowy sprzedaży. Dołączone do pozwu oświadczenie o odstąpieniu od umowy wraz z wezwaniem do zapłaty datowane na dzień 12 sierpnia 2015 r. wskazuje, że z uwagi na wadę prawną towaru – powód chciał zniwelować skutki umowy sprzedaży i powrócić do stanu sprzed jej zawarcia tj. zwrócić przez sprzedawcę całą kwotę jaką otrzymał w związku z tą transakcją. W oparciu o treść tych pism w sposób jednoznaczny można ustalić z jakich to uprawnień w związku z zaistniałą wadą pojazdu korzysta powód. Czynności podejmowane przez powoda od chwili powzięcia wiadomości o wadzie pojazdu świadczą w sposób dostateczny o jego woli wywołania skutku prawnego w postaci unicestwienia umowy sprzedaży. Zatem - zdaniem Sądu - zachowanie powoda w kontekście niniejszej sprawy było na tyle jasne, iż należało uznać, że powód skutecznie odstąpił od umowy kupna przedmiotowego samochodu; zatem w tym zakresie powód cofnął wniosek, skutkiem czego było umorzenie postępowania w tym zakresie na podstawie art. 355 kpc, o czym Sąd orzekł w pkt. 1 wyroku. Konsekwencją odstąpienia od umowy jest obowiązek zwrotu przez strony tego, co sobie wzajemnie świadczyły, a zatem powód słusznie domaga się od pozwanego zwrotu ceny zakupu. Jednocześnie należy podkreślić, iż dla zachowania uprawnień za wady prawne nie jest konieczne – jak w przypadku rękojmi za wady fizyczne - dochowanie aktu staranności w postaci zawiadomienia sprzedawcy o wadzie. Na marginesie należy zaznaczyć, iż powód w żaden sposób nie uchybił terminowi przewidzianemu w art. 563 § 1 k.c. Powód T. P. – co wynika z zeznań stron i załączonych do sprawy dokumentów – niezwłocznie poinformował pozwanego o okoliczności, iż samochód jest obciążony wadą prawną. Stosownie do treści art. 576 k.c. (wg stanu na dzień zakupu samochodu) uprawnienia z tytułu rękojmi za wady prawne rzeczy sprzedanej wygasają z upływem roku od chwili, kiedy kupujący dowiedział się o istnieniu wady. Jeżeli kupujący dowiedział się o istnieniu wady prawnej dopiero na skutek powództwa osoby trzeciej, termin ten biegnie od dnia, w którym orzeczenie wydane w sporze z osobą trzecią stało się prawomocne. Upływ powyższego terminu nie wyłącza wykonania uprawnień z tytułu rękojmi, jeżeli sprzedawca wadę podstępnie zataił.

W niniejszej sprawie kupujący w sposób nie budzący wątpliwości dowiedział się o istnieniu wady pojazdu w dniu 17 lutego 2015r., a zatem zarówno w dacie złożenia pozwu ustnego oświadczenia o odstąpieniu od umowy wraz z wezwaniem do zapłaty tj. w dniu 18 lutego 2015r. jak i w dniu wysłania pozwu oświadczenia na piśmie tj. w dniu 13 sierpnia 2015r. nie upłynął roczny okres rękojmi. Jednocześnie należy podkreślić, iż zarzut z tytułu rękojmi może być podniesiony także po upływie powyższego terminu, jeżeli przed jego upływem kupujący zawiadomił sprzedawcę o wadzie (art. 576 § 3 k.c.).

Ponadto trzeba zauważyć, iż pozwany może ze swojej strony na tych samych zasadach realizować w drodze regresu z tytułu rękojmi swoje uprawnienie w stosunku do sprzedawcy od którego nabył sporny pojazd tj. P. W.. W tym stanie rzeczy w oparciu o powołane przepisy orzeczono jak w pkt. 2 sentencji wyroku. Jako datę wymagalności odsetek za

opóźnienie Sąd uznał datę wskazaną przez powoda, tj. datę wniesienia pozwu – 01 września 2015r. mając na względzie przepis art. 481 k.c. i 455 k.c. Orzeczenie o kosztach procesu w pkt. 3 wyroku wydano na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. Uwzględniono przy tym, że powód poniósł koszty opłaty sądowej od pozwu w kwocie 100 zł.